

הערות בענייני שבע ברכות - שיעור 757

I. תחת החופה מברכין קודם על הocus בורא פרי הגפן דעתך קודם אמן בברכת המזון מברכין הברכות מקודם ואח"כ על הocus בורא פרי הגפן שהocus על ברכת חתנים (בית שמואל הל"ע כ"ז - ז) וגם עיקר הסעודה היא מהמת הנושאן לפיקד הברכות קודמין ומדחין טעם דעתך (ערוך השלחן הל"ע ס"ז - ז) ועוד שלא נראה שהocus על ברכת המזון

II. ההערות

- a) איש שאינו יכול אותה סעודה האם חשב כפניהם חדשות - עיין ברמ"א (ס"ז - ז) דאיינו צריך לאכול שיש מהראשונים שטוביים דאפיקו האנשים שכבר הלכו קודם הסעודה הם פנים חדשות ואומרים שבע ברכות (ריטב"א כתובות ז) דלא כהשוו"ע דסביר שצורך לאכול ואפשר תלוי בזיה דהרמ"א סבר דש"ב דין בהחתן ולא בהנספין והשו"ע וסעתיו סברו תלוי בהנספין ומהובכים רק אם אוכלים
- b) איש שלא יוכל בהסעודה אם ראוי לברך ש"ב - עיין באגלי ישرون (חו"ט 96) ששמעו מרבית שהוא שאינו צריך לאכול דוקא פת רק עוגה וכדומה דיש טוביים אף בלי סעודה כלל מותר ודלא כהשוו"ת יביע אומר שצורך פת כשיתם המחבר
- c) שמע הש"ב בשעת החופה אבל לא השתתף בסעודת נישואין יש חולקין אם הוא נחשב כפניהם חדשות בסעודות הבאות והכל תלוי בהקירה הנ"לadam החיבור על הננספין הוא שמע כבר ואם דין בהחתן נחשב פ"ח שעדיין לא השתתף בשום סעודה
- d) כמה צרכין שיأكلו פת לבך שבע ברכות - עיין בשובע שמחות (פרק ק"ז) שהביא האלף לך שלמה (א"ג) כדי בגין אוכל פת וזה אוכל שאר דברים וי"א דהוא אינט טריים לאכול כלום וזה לפי הר"ן דלא בעין לש"ב שיופיע בשעת סעודה ועיין בפתח"ש (ס"ז - ח) ושור"ת יביע אומר (ג - י"א) שצורך שבעה או רובו לאכול פת ולכורה צוריך להחמיר דספק ברכות להקל
- e) יש שרצו לבטל את המנהג שבשבוע ברכת אשר בראש מפסיקים הקהיל את המברך בשירת התיבות אשר בראש שwon וכן מנג בירושליםadam ימשיך לומר אז לא ישמעו הקהיל ובמ"פ שיטקה הרוי לכתחלה אין להפסיק וי"א דליך הפסק כיון דהוא לצורך שמחת חתן וכלה (שובע שמחות ה - כ"ו)
- f) מי שטענה וחסר אחד מברכות חתנים מברך אותה כשותך באירוע (ס"ז - ה) צפס חגורות הראמ"ס) וככ"כ החכ"א (כלל קכ"ט - ס"ח)
- g) אין להחשיב לפ"ח מלצר וכדומה שאין לו הিירות עם בעלי המשחה וכן קטן ואשה אין להשיבו לפ"ח (שובע שמחות ה - ז)
- h) שתיתת כוס ש"ב בסעודה שלישית - עיין באג"מ (ד - ס"ט) דהחתן והכלה ישטו והمبرך יותר ראוי שלא ישתה וזה לשיטתו דהבהמ"ז אינה טעונה כוס וזה כהרבמ"ט ולא כהרא"ש אמם דעת החכמת שלמה (לו"ט) דלא ישתו כלל כיון דלפי מנהגינו אין לשותות מכוס של בהמ"ז אין לשותות ג"כ מכוס של נישואין שהיא מותר מדינה משום לזלזול מכוס של בהמ"ז
- i) חתן וכלה שבאמצע ימי המשחה שהלכו לסעודה נשואין או לסעודה ברית מילה אין עושים שבע ברכות בשביבים שאין הסעודה נעשית בשביבים לכן ליכא חיוב ש"ב ועוד שהרי מדינה ליכא חיוב כלל לעשות ש"ב בכל יום (נטע גבריאל ז - ז ר' ר' ז)
- j) סוף זמן ש"ב ביום האחرون - עיין בספר אהלי ישرون (חו"ט 10) שכתב בשם רב משה שיכולים לברך ז' ברכות עד 40 דקות אחר השקיעה ואין לומר ספק ברכות להקל שהחכמים תלוי כל דבר שנגע לשמחת חתן וכלה לפי לשון בני אדם אולם יש חולקין שאין יכול לברך ביום אחר השקעה (שובע שמחות ה - ג)
- k) אחר ברכת בורא פרי הגפן טועם המברך מכוסו רביעית (ק"ז - ג) וי"א שטרם שמטיעים לחתן וכלה יש להוסיף יין מן הבקבוק כדי שישתו כולם מכוס שאין פגום (מ"ב קפ"ז - סק"ז ושורר הציוון לט"א - פ"ע) וי"א דאיינו פגום וא"צ להוסיף משחו יין

יב) **לחלק הברכות נישואין להרבה אנשים** י"א דמותר לברך ברכה הסמוכה לחברתה אף לבודה לכתחילה דכיוון שנסדרו מתחילה כסמוכה לחברתה דכבר הוקבעו שם ברכה גם בלי סמכות ודלא כהשערי אפרים ושוו"ת הר צבי (מ"ד) ושור"ת צי"ז אליעזר (ו - ז) אמןם האג"מ (ס"ע ה - ה"ד) כתוב דבלא צורך כלל יותר טוב שלא לחלק ועוד יש פגימה בכבוד האחרים שאין נוותנים להם ברכה יותר אם יחלק הברכות (ד"ע)

יג) הפיוט דוי הסר לפניו ברכת הזימון המחבר של הפיוט היה תלמיד דרב סעדיה גאון ונהגו לאמרו לזכר חורבן בית המקדש ויש שנגנו שלא לאמרו בשבת דאין להזכיר חורבן ביהמ"ק בשבת ובכל קוטי מהרי"ח כתוב שאין לאמרו כלל משום הפסיק בין מים אחרונים וברכת המזון שאסור להפסיק אף בד"ת (מ"ב קע"ט - סק"ה ושובע שמחות ד- י"א) ואולי עיקר תיקון הפיוט היה במקומות שם לא נהגו במים אחרונים (זס) ורב משה אמרו בשבת (אהלי ישורון דף 96) ודעתך כמר עבד

יד) מצוה לכל אחד לשМОע הברכות ולענות אמן והשומעים הברכות וע"י שיחתן אין מקפידין לענות אמן עונשם גדול מאד (יוספ' אומץ דף 332)

(טו) בשעת הדחק אם רואה שלא ישאר אחר ברכת המזון מניין או פנים חדשות יכול לברך אף באמצע השעודה דעתו הרמב"ן והרשב"א והריטב"א והר"ן דבלי שעודה יכולים לברך אמנם השו"ע (ס"ג - ט) פסק שմברכין אחר ברכת המזון אמנים כמה מהספרדים היו נהגים לברך ש"ב בשבת ללא שעודה (נטע גבריאל פ"ג - סעיף כ"ה) (טז) שעודה שאין בו פנים חדשות אין מברכים אלא אשר ברא בלבד (זרע ס"ג - ז) וכן הדין בסעודת שאין בו עשרה והוא בו פנים חדשות (ס"ג - ז) ודלא כתה"ז (פסק"ג) ועיין ביביע אומר (ג - י"ח) ומברכים אשר ברא אפילו בשלשה וחתן מצטרף למנין השלשה

יז) יש מברכים אשר ברא אפילו בסעודת שאין מסובים אלא החוץ ובני ביתם לבודם דחביב לאומרה בכל יום (מנagger הספרדים) וואנו לא נהגים כן אמונם אם יש שם אורחים אפילו אינם פ"ח יש לברך והעולם אין נהגים כן ונראתה מהמת חסרון ידיעה (נטעי גבריאל דף לכ"ז - לוט ט"ז)

יח) סעודת שאוכלים החו"כ באירון אין לברך דין הסעודה נעשה להם כמו למי שאוכל במסעדה או אצל סעודת ברית מילה בז' ימי המשתה אמן יכול לברך בזימון כמו דבسفינה מצטרפין דהוי קביעות ה"נ בזה והואינו נחשב קביעות (מ"ב כס"ז - סקס"ז) וכ"כ העורך השלחן (קס"ז - כ"ז)

יט) המברך ברכת המזון על כוס של יין צריך לשותה ממנה כמלא לוגמיו שהוא רוב רביעה כיון דעתו כוס הלכך ישתה רביעית שלם דיש מהלוקת בשיעור להתחייב בברכה אחרונה י"א-DDI בכזית ו"א דציריך רביעית ולכן לצאתת מן הספק צריך לשותה רביעית ולברך ברכה אחרונה (שו"ע ק"ג-ג ומ"ב סס)

III. המשתתף בחופה וסעודה נישואין אם רשאי לעזוב קודם השבוע ברכות

א) עיין **באג"מ** (ה - נ"ז וצלה"ע ה - פ"ג) דחיווב הוא על הנאספים בשעת נישואין לברך שבע ברכות ולכן יש מצוה לשמרם הרכות וכ"כ הלבושי מרדי כי (ה"ט פ"ג) דחיווב הוא על הנאספים והוא נתן עצה קלה דעתו הרוצחים שלא לחכות עד גמר הסעודה וזה ברכות יאמרו בפירוש קודם שיש בו לאכול שאינם מתכוונים להצטרף לקביעות עם המוטבין או לא אוכל וזה דעת הרמב"ם (דילכות ז - י) שהובא בשו"ע (ס"ג - ז) בדעה ראשונה וכן פסק הט"ז ומהרש"ל

ב) אמנים י"א שהחיוב על החתן לקבל הברכות ובain חיוב על כל אחד ואחד לברכו ולכנן יכול לצאת קודם השבוע ברוכות (שובע שמחות ה - ק"ט והערוך השלחן ק"ג - ט) ועיין בנטעי גברייל (ז - זף י"ח) זהה דעת הרاء"ש (כתנות ה - י"ג) שהובא בשו"ע (פס) בדעתו שנייה

ג) איברא אומרים בשם הגר"ח מבריסק לפרש מאמר דכל הננה מסעודת חתן ואין משמחו עובר בחמשה קולות שביארו שאינו ממתין עד השבע ברוכות שזהו הפירוש אינו משmachו שהברכה היא הקיום שמחת חתן וכלה